

Piet ontvangt de schoolvoetbalbeker ...

Wie het woord 'Hobbemaveldje' hoort, zal in veel gevallen denken aan het terrein tussen Hobbemastraat en Thorbeckelaan. Gelijk komt dan het woord schoolvoetbal bovendrijven. De jaarlijkse schoolvoetbalwedstrijden. Een sensatie om dan voor veel publiek te mogen spelen en ook nog, zoals Piet schrijft, de beker uit handen van de burgemeester te mogen ontvangen. Een echt prachtige eerste ervaring! (B.L.)

Herinneringe aan êêste ervaeringe

't Is winter en de aevende zijn langer omdat 't al vroeg donker is. Tijd genog dus om weer is nae te denke over 't onderwaarep voor 'n vollegend stuksie in de Maarewestreek. 'k Raedpleegde êêst m'n lijsie met onderwaarrepe waer 'k al is iets over hê geschreve. Toe zag 'k dat 'r 'n paor gonge over zaoke die je voor 't êêst i je leve meemaakt. Veraal de positieve ervaeringe, want as ie daaraan trugdenkt, roept dat weer aangenaome gevoeles op. Nou zijn d'r netuurlijk onaaendig veul van die leuke herinneringe en daerom zà 'k t'r 'n paor uitkieze.

D'n aalderêêste ervaering die veul indruk op me hê gemaakt was d'n êêste schooldag naer de laegere school. Dat was i mijn geval School 1 in wijk A. Schooljuffrouw van Dordt kan 'k me nou nog aaltijd goed voor de gêest haole en dà 's toch, nae 65 jaer, wel hêel aareg besonder te noeme, hee. 't Eêste diplomao dà 'k haolde, was ok zô 'n ervaering. 't Was 't diplomao dà me kregte toe me met 't schoolvoebalellefal van school IV kampioen wiere. Ok de uitraiking van de kampioensbeker door burregemêêster Feitsma maakte diepe indruk.

Zô zijn d'r uit die jonge jaere nog veul meer te noeme, mor 'k spring nou mor wà jaertjies vedder en dan kom 'k terecht bij m'n êêste vriendinnechie. Ikke was toe bekant 15 jaer. 'k Hê daer al is êêder over geschreve. Dat dà vriendinnechie je vrouw wordt waer ie nou al bekant 50 jaer mee getrouwd ben, is toch ok 'n meraokel te noeme, Zeker in deuze tijd waer glôôf 'k

êên op de drie of vier relaosies, aal dan nie getrouwd, in 'n schaaiding aaindigt. In dut rijchie mag 'k ok m'n êêsten dag in jannewaori 1963 op de pliesieschool in Arnhem nie vergete. Je was nog mor net binne en je onderving ommiddellijk de strenge militaire discipline. Die wier deur sommiges as zô zwaer ervaere, dà ze al nae 'n paor daege d'r tusseuit knepe. Eên van de zaoke waer ze toendertijd op afknapte, was 't knippe van 't haer. 't Mos hêel, hêel aareg kort weze. Ik zellef kon d'r wel goed mee omgaon en kon d'r op 'n bepaolde manier nog wel van geniete ok. 't Was in ellek geval een aareg duidelijke situaosie. De zeer strenge hiërarchie sting me wà minder aan. Mor ja, d'r is niks met allêên mor voordêele.

Nae de pliesieschool en d'n dienstplicht zij me getrouwd en d'n êêsten dag nae ons trouwe was ok zô 'n piekervaering. Aaindlijk zellefstandig in 'n aaiige boeltjie was ommers ok zô'n onvergetelijk mement. Zô kan 'k 'r, net as ieder aander, nog wel 'n boeksie mee vulle, mor daer gaot 't mijn nie om. De tegelwijshaaid dà 'wie 't klaaine nie eert, is 't grôte nie weerd' gaot ok hier op. Wel hoop 'k dat 'r i mijn leve nog veul van die êêste ervaeringe zalle beure. De aalsmor aareg snelle veraanderinge in de wêreld op veulerlaai gebied, zalle daer wel borreg voor staon en ik hoop dà mijn gêêstelijke gezondhaaid zôôdaonig blijft, dà 'k daer nog nè zôôveul van kan geniete as de afgelôope 70 jaer!

Piet van Grietjies